

Utsikter: Måttlig sydvästlig, senare västlig vind. Delvis mildnande med måttligt öppelhalvöder. I huvudsak oförändrad temperatur. Ingen stormvarning för våra förväntade Nedertid har under natten fallit här och var i norra och norra-öst. Temperaturen var i dag på morgonen i Stockholm 10 gr., Malmö 11, Göteborg 12, Karlstad 11, Västerås 10, Östersund 8, Härnösand 9, Haparanda 10, Luleå 10, Umeå 11, Uppsala 10, Gäddede 11, Paris 10, Berlin 12, Helsinki 10 och Rom 14.

Karakteristik av en bolsjevik.

Kalle Kilbom.

I tids Nya Norrland skriver hr. Ivar Nummersen, som i fyra dagar icke stod så värt långt från det kommunistiska partiets rågångar, även om han icke hade båda benen därnöt, följande av det svenska bolsjeviterna, hr. Karl Kilbom, som nu har det svårt och livligt för erfara att en olycka aldrig kommer ossan.

Kalle Kilbom har kastat lärmånen. Den här gången är det en alldeles speciell lärmånen han kastat. Som den ögonvände och hänsynslösa cyklisten har varit, ända sedan han dånade nappan, har han hela sitt liv dopplat med lärmånen. Hela hans politiska bana har varit ett aventyrigt spel, en frack här och där någon som helst tillstått av politisk moral och politisk idealitet. Spelaren är vanligt icke har tillgott hugget den politiska äventyren i nackskinet. Kilboms politiska spelbank är snart sprängd. Nu har man slungat den sista lärmånen. Och det lärmånetkastet har den meningen, att han fattat ett beslut, ställt sig inför ett avgörande.

Moskva befallde, att Sveriges kommunistiska parti skulle utan att bli och hämta godkännande en tvärsnitt och treaktisk programförklaring, som innebar den stängaste förtärligheten över Kilbom och i svensk arbetarpolitik. Till den ändan kommenterade Moskva fri och öppen diskussion, så att den Kilbom ska utifrån från den rätta läran skulle så snart avslöjad inför all folket utan ett fikonolov att skyta sin biigd med. Men Kilbom ville inte förtärligen bli ställt vid skapelsen till nesa och ledrovelse. Till den ändan lät han utgå ett hemligt råd till sina fröga utt i lagerna, försvär, skydd, sälg och individuella Kilbomsajlar, att de skulle utgå som något slags optiska utgång, som skulle kunna tolkas som en kommunistisk folkmening, på vilken Kilbom kunde stöja ett beslut om att den för honom pinsamma merokade offentlig diskussion måtte handhas och molas ned i tillkommande och förtärliga skrymslen. De förtärliga utgång utgångarna valde in på beställning och tolkades av den skambeligen okärlige Kilbom såsom tolkade sig, s. v. guds befallande rest att nu skulle vorenda kommunistisk kotte hålla kraft. Gamla farbror Hinka, som sprallat rövar i varenda arbetararbets insubordination under 40 år, utprädd i den tvärsnittliga sista åkten såsom en frölig godaktig passör från landet, den där guld och vecklagade, att varenda rättengen kommunist måste sätta sig för sin trut och tryta under sin penne, så att icke partistidens och opprorets loda djävul blev i tillfälle att regera honom. Och så farbror Hinka sitta iazade det revolutionära skaldsentet Turu skokt fram på hoppande versfötter och skakade sig, lytt svampen på. Med sådant stöd under sina darrande ben kunde Kilbom malla upp sig till ett beslut vid partiets arbetsutskott, den offentliga diskussionen avslöjades. Det var den första grova insubordinationen mot Moskva.

Moskva bestämde desslika, att den beslutande och domande partikongressen icke skulle få samla fören om fyra mönader. Kilbom skulle hållas på sträckbanken och pågas med tungkra- ver och spanska stovlar och glödnad- moskottiska knippen så länge och så grundligt, att livbanken knappast häldes kvar vid kongressens början och Kilbom östicand och stämmed- virend häntade ja och amen till allt vad moskoviernas inkvisitorer lade i hans gamla smidarmen. Men den lärmånen ville Kilbom slipa från. Och stämde befallde han sin beställda kommunistiska folkopinion att marschera upp även efter den lärmånen, att en kongress måste omedelbart sammankallas under trycket från de djupa lederna svenska kris, varigenom beslut kunde fattas innan de moskovi- tiska förtärligheten gör Kilbom och hans kringar och hela partiet mera som val förtärliga biffr av prima oskott.

När Kilbom skakade sin oskott i de brenna, den svenska sista från alla håll och kantar, ja till och med från farbror Hinka och jagrossen Turu, in- lädda kongressen kramat Kilbom så och grubbade om han ska förs malla sig, och förtä Moskvas ordrer förtälda kongressen. Han grunade på den andra grova insubordinationen mot Moskva. Moskva befallde, att det svenska kommunistpartiet måste förtä sin darna och regnerade partiledning, vilket kom- moskovi i versättning betydde, att Sille- barna och Linderåsarna och Fors- barna skulle därin, under det att Kil- bomen skulle därin. Kilbom var i djupet av sin svarta själ överens med Moskva om det partiinställningen måste förtä, men enligt bästa mening förtä sigtastastat rassa på så snart att Sille- barna o. s. v. hylades bort av reng- ringsvattarna. Och därför har Kil- bom med stöd av den merokandande beställda folkopinionen fattat ett (rost- tilliga arbetsutskott) stöd ut en allra- lig värtig till Sillebarna o. s. v. att de en väcker dag lyftas utanför dörren, om de icke behagade hålla sig i ett upp- störtliga skjut. På samma gång Sille- barna o. s. v. hålla värdag, hvar de ska krona kasta ut Kilbomarna, till Kilbom råddag med sina brenna i Grim- lunda förtälda. Ja, här har skott- kunnat kasta ut Moskvas tryckskilda byssande spövar och alla lyftigaste förtä. Det är den tredje grova insub- ordinationen mot Moskva. Tre gånger har Kilbom spradat mot den moskoviiska lada versförligheten häliga ande. Tre gånger har han i

sitt hjärta förnekat sin herre och mästare. Hanen har ett valit för förtä- gungen. Och nu är Kilbom förtäld ett drivas ut i det yttersta märkat och den djupaste förtärligheten, där de övriga skara sina läster.

Vi och vår präst.

Helt nyligen såde en av mina vännor: »Det är egentligen med B. försam- ling. Den har alltid fören att få en präst». Jag hade inte tänkt därpå fört, men det är sant, de ha alltid haft duktiga präster i den socknen.

Men inte är det stora intet. Saken är den: I den församlingen har folket intresserat sig för sin präst. Man har mottagit honom med öppen famn. De gamla ha lagt hand om honom som vore han en älskad son, han har om- givits av vänlighet och värma förbör- När han träder in i kyrkan vet han, att församlingen tänker: Guds ägna vår präst och hjälpe honom att visa oss samting!

Det skulle vara en underlig präst, som inte blev en äbra präst under så- dana förhållanden. Det är sanneligen intet så godt att vara präst, att komma från en annan ort och vännor till en öskakt präst och främmande människor, kanske likgiltiga, röga och äna, kanske förtä. Intet vänligt handslag, endast en och annan inställsam prästmakare, som här till prästen allt kvaffer och tråkighe- ter och gör honom ännu mera ned- slämt.

Någon vänlig själ finns nog alltid, men kanske för långt att ge sig till kän- Prästen skall ge va, ingen tankar på att prästen är en människa, som behö- ver tillgivenhet och sympati även från andra människors sida.

»Giv en eder skall värda givall- Detta är säkerligen vägen för den församling, som vill ha en äbra präst. En och annan öskakt finns ju, som maktar att göra sig till herre över om- ständigheterna och rycka andra med sig, men den gåvan är inte givna åt alla. Men även genomskannanden och den ringe prästmannen kunna ge en församling härliga Herrens gåvor, om lara vi förtärliga och tänkbara människor bemöte dem med kärlek och i bon och gärning stöde vid deras sida i stället för att som nu förtä och kritisera.

När vi tänka på de flesta försam- lingen finna vi, hur mycket det syndas mot våra präster och hur stor vår skuld är.

Låt oss göra sann besträng även i detta fall. Då skulle vi kanske finna var i sin stad, att just vår egen präst var en riktig äbra präst.

M. L.

Hatten blåste av och försakade äga- rens död. En övrigt dödsolycka inträffade i går förtäldags i Bollsta. Sortöraren vid Bollsta sägverk G. Sunde- llius befann sig på färj med sin bil från Väje till Bollsta, då hatten blåste av honom. Innan bilen kommit stoppa förtä Sundellius av för att ta upp hat- ten, men därvid bar det sig ej bättre än att han föll i marken och bröt nack- ken. Sundellius var 50 år gammal och efterlämnar vuxna barn.